

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 762

гр. Стара Загора, 09.06.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети юни през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500397 по описа за 2026 година

Производството се води по реда на чл.274, ал.1 т.2 от ГПК и чл.248, ал.3, изр.П-ро от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ и сл.

Образувано е по частна жалба на „Ф.и.г.п.“ ООД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление № гр. С.З., ***, представлявано от законния си представител Н.Т.Н., действащ чрез адв. В. М., срещу определение № 385/06.02.2026 г. по гр.д.№ 1155/2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което е отхвърлено искането му за изменение на решение № 1045/21.11.2025 г. в частта за разноските.

Твърди се, че обжалваното определение е неправилно, и се излагат доводи за несъответствие на присъденото адвокатско възнаграждение с действителната фактическа и правна сложност на делото и извършената от адвоката на насрещната страна работа, обуславяща според частния жалбоподател приложението на чл.9, ал.6 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа.

Претендира се отмяна на обжалваното определение и постановяването на ново, с което първоинстанционното решение бъде изменено в частта за разноските като бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в по-нисък размер.

В срока за отговор на частната жалба не е подаден такъв от насрещната страна ЗД „Б.И.“ АД.

След обсъждане на твърденията и възраженията на страните и материалите по делото съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Гр.д.№ 1155/2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора е образувано по искова молба на „Ф.и.г.п.“ ООД срещу ЗД „Б.И.“ АД, с която е предявен осъдителен частичен иск за сумата от 1250 лв., представляваща част от сумата от 8000 лв.- неплатено застрахователно обезщетение.

От страна на ответника, представляван от адв. М.Г., е подаден отговор на исковата молба, с който иска е оспорен като неоснователен по изложени съображения.

Представен е договор за правна защита и съдействие удостоверяващ договарянето и заплащането в брой на адвокатско възнаграждение в размер на 1320 лв., с ДДС, с предмет: оказване на правна защита и съдействие и процесуално представителство по делото.

Делото е приключило след проведени две открити съдебни заседания, в които ответното дружество не е било представлявано от своя пълномощник-адвокат.

Преди провеждането на всяко от двете заседания адв. М.Г. е подал до съда писмени становища, с които е изразил становището си по съществуващия на правния спор.

С постановеното по делото решение съдът е отхвърлил предявеният иск и е присъдил разноски в полза на ответното дружество в размер на 1320 лв. за платеното от него адвокатско възнаграждение.

В срока за изменение на решението в частта за разноските ищцовото дружество е подало молба, с която е поискало изменението му чрез намаляването на разноските за адвокатско възнаграждение при приложение на разпоредбата на чл.9, ал.6 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа.

С обжалваното определение съдът е оставил без уважение искането за изменение на решението по отношение на присъдените на ответника разноски за адвокатско възнаграждение, като е приел, че то съответства на фактическата и правна сложност на делото.

При така установените правно-релевантни факти съдът направи

следните правни изводи:

Частната жалба е редовна, т.к. отговаря на законовите изисквания за съдържание и приложения, и е допустима, т.к. е подадена от правно-легитимирано лице, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, в законоустановения срок за обжалване.

Разгледана по същество частната жалба се преценява от съда за основателна по следните съображения:

Нормата на чл.78, ал.3 от ГПК признава право на ответника при отхвърляне на иска да получи заплатеното от него във връзка с воденето на делото възнаграждение за един адвокат.

Ал5 на чл.78 от ГПК предвижда, че при надлежно въведено възражение от насрещната страна съдът може да присъди като разноси за адвокатско възнаграждение по-нисък размер от реално заплатеното, ако то е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото.

В конкретният случай заплатеното от ответното дружество на адв. М.Г. възнаграждение, което е в размер от 1100 лв. без ДДС и 1320 лв. с ДДС се явява прекомерно спрямо действителната правна и фактическа сложност на делото.

Делото има ниска правна сложност, т.к. е предявен само един иск, с цена от 1250 лв., при наличието на изобилна съдебна практика касаеща идентични правни спорове, и ниска фактическа стойност, т.к. спорен факт, предмет на доказване посредством експертиза е бил единствено размерът на нанесените на имуществото на ищеца материални вреди.

Адв. М.Г. не е участвал в проведените две открити съдебни заседания, а подадените от него писмени становища, с които е изразил становището си по съществуващото на спора, са идентични по съдържание и не съдържат фактически и правен анализ на правния спор.

Като измерител на обичайната себестойност на адвокатския труд съдът намира, че следва да използва размерите, предвидени в Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа /НВАР/.

Вземайки предвид разпоредбата на чл.7, ал.2, т.2 от НВАР се обосновава изводът, че заплатеното от ЗД „Б.И.“ АД адвокатско възнаграждение е значително по-високо по размер от предвиденият в този подзаконов

нормативен акт размер на възнаграждението, което се явява обичайно за договаряне като цена на адвокатския труд за процесуално представителство по гражданско дело с цена на иска от 1250 лв., а именно размер от 425 лв. без ДДС.

Заплатеното на адв. М.Г. възнаграждение надхвърля приетата от адвокатите норма близо два пъти и половина, при все че адвокатът не е взел участие в проведените открити съдебни заседания, а положеният от него труд се изразява в изготвяне и подаване на писмен отговор и на две становища, които както съдът отбеляза по-горе в мотивите, имат идентично съдържание и не съдържат фактически и правен анализ на правния спор.

При това положение възражението на частния жалбоподател за прекомерност на заплатеното от ответника възнаграждение се явява основателно, поради което съдът следва да намали разноските в тази им част.

Като подлежащ на присъждане размер на разноските за адвокатско възнаграждение съдът приема предвидения в чл.7, ал.2, т.2 от НВАР размер от 425 лв. без ДДС, или 510 лв. с ДДС, с равностойност от 260,76 евро.

Възнаграждението следва да бъде определено с ДДС, т.к. представлява облагаема доставка по ЗДДС.

Неоснователно е искането на частния жалбоподател за прилагане на разпоредбата на чл.9, ал.6 от НВАР, която касае хипотези на изготвяне на жалба или отговор на такава жалба по административно дело, с предмет спор по Закона за обществените поръчки.

По изложените съображения въззивният съд намира обжалваното определение за неправилно, поради което следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което решение № 1045/21.11.2025 г. следва да бъде изменено като присъдените в полза на ЗД „Б.И.“ АД разноски за адвокатско възнаграждение бъдат намалени от 1320 лв., с ДДС на 510 лв. с ДДС, с равностойност от 260,76 евро, с ДДС.

Относно разноските в настоящото производство:

Не са налице процесуалните предпоставки за присъждане на разноски.

Относно обжалваемостта на настоящият съдебен акт:

На основание чл.274, ал.4 от ГПК определението не подлежи на касационно обжалване, т.к. съдебният акт, чието изменение в частта за

разноските се претендира, не попада в обхвата на касационния контрол с оглед цената на предявените искове.

По изложените съображения и на основание чл.278, ал.4 от ГПК и чл.271, ал.1, пр.2-ро от ГПК Окръжен съд – Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 385/06.02.2026 г. по гр.д.№ 1155/2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, вместо което **ПОСТАНОВЯВА :**

ИЗМЕНЯ решение № 1045/21.11.2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора както следва:

НАМАЛЯВА на основание чл.78, ал.5 от ГПК подлежащите на присъждане разноси за адвокатско възнаграждение на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК№ ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***, представлявано заедно от законните си представители С.С.П. и К.Д.К., от 1320 лв. /хиляда триста и двадесет лева/, с ДДС на 510 лв. /петстотин и десет лева/, с ДДС.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК „Ф.и.г.п.“ ООД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление № гр. С.З., ***, представлявано от законния си представител Н.Т.Н., **да заплати** на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК№ ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., ***, представлявано заедно от законните си представители С.С.П. и К.Д.К., разноси в производството по гр.д.№ 1155/2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора за платено адвокатско възнаграждение в размер на 510 лв. /петстотин и десет лева/, с ДДС, с равностойност в евро от 260,76 евро /двеста и шестдесет евро и седемдесет и шест евроцента/, с ДДС.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____